

Forfatter: Schleisner, A. E. M.

Titel: BREV TIL: Panum, Peter Ludvig FRA: Schleisner, A. E. M. (1867-04-08)

Citation: Schleisner, A. E. M. : "BREV TIL: Panum, Peter Ludvig FRA: Schleisner, A. E. M. (1867-04-08)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 415.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010270.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

A. E. M. Schleisner til Professor P. L. Panum.
Berlin, 8. April 1867.

Høivelbaarne Hr. Professor!

... Jeg er meget beslaglagt af vore Venner, som synes at finde Behag i mit Selskab, og naar jeg derfor først kommer seent hjem om Aftenen fra dem er jeg for træt og anstrengt til at paatage mig noget videre Arbeide. Jeg har ret mange Hilsener til Dem fra dem begge. De leve i en stadig Ophidselse og Irritation over hvad der passerer her ogs. 416hjemme. A. er bleven ganske nervøs, og han har sandelig ogsaa nok at tænke paa, hans Svigersøn der er blevet gift for et Par Maaneder siden har nægtet at aflægge Eden, og skal nok nu trækkes bort fra sin unge Kone og Forretning. K. spadserer paa Gulvet til Kl. 12—1 om Natten, og A. kan ikke sove, for at tænke paa hvorledes de have at forholde sig, samt udarbeide og overveie hvad og hvorledes de ville udtale sig. — De ere blevne gjorte opmærksomme paa at være forsigtige i deres Udtalelser her, da det vilde kunne drage ubehagelige Følger efter sig naar de kom hjem, men Gudskeelov, det afficerer dem ikke det Mindste, tvertimod K. opflammes ved Alt Sligt til heftige Udbrud mod Pr. Og han har flere Gange sagt: »Lieber türkisch als preussisch« og agter ved Leilighed at udtale det i selve Rigsdagen. De føre jo en udbredt Correspondance med deres Ulykkesfæller i Hjemmet, men Brevene ere undertiden meget gamle, idet Postmesteren lader dem ligge og først efter flere Dages Forløb afsender dem, for det Tilfælde at de kunde indeholde Oplysninger der kunde komme A. & K. til Gode ved et eller andet Foredrag, og da blive virkningsløse derved at de ere forsinkede. Det er dog en nederdrægtig Fremgangsmaade. — De ere naturligvis begge komne i et Smuds- og Vittighedsblad. K. lægges Eder i Munden som »Fanden knickl mir« for at betegne den raae Danske. Og Danmark betegnes som et Land hvor »Træsken« har meget at sige, et Land hvor Raaheden staaer over Intelligentsen o. s. v. Af de 12 Polakker er der nu kun 3 tilbage. Kantak er meget forekommende og flink mod vore Venner, den halve Næse er hugget af ham, det er en rask, energisk Mand. I Lørdags var det K. s Fødselsdag, jeg gjorde et lille Middagsgilde for ham i al Tarvelighed i Hôtel Royal, og vi drak jo Slesvigs Skaal, og alle deres som i Danmark med Interesse følge dets Fremtid. Med Hensyn til Hoffet i Kjøbenhavn og den Interesse det maatte have for deres Sag nærrede K. & A. ganske besynderlige Ideer, som syntes at udspringe fra personlig Paavirknings. 417af svensksindede Redacturer i Kbhvn. Men deres Meninger have forandret sig ved mig og ved den Tale vor Konge holdt i England, og navnlig ved den Maade hvorpaa han blev rakked ned derfor i de tydske Blade. 1) Bau[er] og Kone og Datter vare med i Theatret engang, B. skjulte sig bag Konen og Datteren, senere da vi gik derfra og K. vilde ind paa en Restauration for at drikke The var det moersomt at see B. løbe i Forveien og ind i forskellige Restaurationer ikke mindre end 3 inden han fandt een hvor han turde sidde med os i Ro og Sikkerhed, det var en frygtelig Billardkneipe. Det er en slem Størrelse denne B. Skulde jeg dømme efter de lagttagelser, jeg har gjort, og hans hele Forhold vilde jeg erklære ham for en absolut farlig Person, og med Hensyn til hans Forhold til Bl. Br. og Andre som Bræstrup, Peder Hjort osv. er jeg fuldkommen paa det Rene. 2) Han arbeider kun for sin personlige Fordeels Skyld. Jeg har opmærksom iagttaget ham, og gjort ham forskellige som det syntes ligegyldige Spørgsmaal, og er derved kommet til det bestemte Resultat at han er ægte Preusser af Princip, det samme mener A., der nødig vil have noget med ham at gjøre. Han hader nok Regjeringen, det er vist, men hvorfor? Hvad har han gjort? Han hylder afgjort de reaktionaire Anskuelser i Danmark og han vil gjerne stille sig op som den der ene og alene ledede A. & K., som den der ene og alene lagde dem Ordene i Munden, det mærkede ogsaa A. snart. Og han udtalte til mig nogle Anskuelser »om at gjøre Folk til det de vare. « Bl. Br. benytter ham blot for sin Mageligheds Skyld; han er godt hjemme i de politiske Forhold, taler og skriver det tydske Sprog, følgelig er han en velkommen Leiesvend for Bl. Br. der fuldstændig synes at have hengivet sig til ham. Men saadanne Folk ere farlige, der ere at faae [til] Kjøbss. 418for Penge, og jeg har ingen Tiltro til dette Menneske, navnlig da jeg de første Gange vi vare sammen bemærkede hvor han ironiserede [over] K. & A. Dette er han dog nu saa forsigtig ikke at gjøre efter at have lært mig lidt nærmere at kjende.

27

S.

Regenburgs Privatarkiv. R. A.